

Een familielid weet zich te herinneren, dat het bedrijf uiteindelijk één jaar heeft stilgelegen. En mijn broer Fons vertelde, hoe in dat jaar van de oorlog als broodwinning flessen bleekwater werden verkocht. Een langwerpige zinken bak werd gevuld met water waaraan een hoeveelheid chloor werd toegevoegd. Aan de onderkant van die bak waren diverse gaten geboord om er flessen onder te plaatsen, die dan zo gevuld konden worden voor de verkoop.

Enige tijd na het einde van de Tweede Wereldoorlog kwam de distributie van kolen en zeep weer op gang en kon de wasserij zijn cliënten weer van dienst zijn. Maar het noodlot sloeg daarna twee maal toe. In de Brandwacht, Corpsblad van de Vrijwillige Brandweer te Bussum, is het volgende te lezen: "Op 20 februari 1951 kwam een melding binnen van een stoomontwikkeling in de Lammert Majoorlaan bij De Beer. Het bleek dat voden op de stoomleiding werden gedroogd. Om niet opgeloste redenen had dit afval vlam gevat." Een jaar later meldt de Brandwacht, dat er op 31 oktober 1952 brand is geweest in het ketelhuis van wasserij De Beer, Lammert Majoorlaan 50. Herstel van het bedrijf werd daarna niet meer toegestaan, in verband met het gevaar dat het bedrijf

opleverde voor de hier aan de achterzijde bijna aangrenzende R.K. St. Aloysiuschool aan de Vossiuslaan 17. Na ongeveer 73 jaar kwam er een einde aan het bestaan van 'Stoomwasserij De Waschkoning'. Het bedrijfsgebouw werd verkocht aan het Verwarmings- en Stooktechnisch Bedrijf A. Merckx, dat het geheel verbouwde. Door wie en wanneer de schoorsteenpijp werd gesloopt, heb ik niet kunnen achterhalen.

Het is al een keer of vier voorgekomen, dat men mij in het dorp aansprak over de wasserij. Het blijken dan mensen te zijn die mijn vader, oom Gerrit en oom Bertus hebben gekend. "Ik kan wel zien dat u er een van de wasbeertjes bent", zeiden zij. En nog niet zo lang geleden groette een onbekende meneer mij met: "Dag, mevrouw De Beer". Ik zei, dat ik ook wel wilde groeten, maar hem niet kende. Hij antwoordde: "Ik kan toch zo zien dat u een dochter bent van Hendrik de Beer van de Mecklen burglaan. Ik sprak altijd van: de wasbeertjes." Dat vond ik best leuk om te horen.

Ina de Beer

Met dank aan mijn familieleden en M.J.M. Heyne.

Lezers reageren: Bussums Bloei

Ons lid de heer D. Albach schreef ons een aanvulling over de wilde busdiensten. Het blijkt dat de halte in Bussum niet was aan het Wilhelmina-plantsoen, maar op het voorterrein van villa De Olmen, waar toen ene heer Koch woonde, omdat men niet officieel erkend was (men reed dus zonder vergunningen). Een retour Amsterdam

coste 25 cent en een retour Maastricht 75 cent, vertelde een kennis van hem die met de bus mee geweest was. De eerste chauffeur van Bussums Bloei heette Arie den Hartog.

Alle schrijvers en bellers hartelijk dank voor uw reactie.

Joke Vos